

Жената е цвѣте, което диша благоухание само подъ стрѣхата.

Тя не е създадена да е предмѣтъ за поклонение на всѣкого, но да е щастieto на едного.

Срамежливата дѣвица, благоразумната жена или внимателната учителка сж много по-полезни за челоувѣчеството, отколкото философитѣ, шумнитѣ героини или мжжественни царици. Онази, която прави мжжа си и дѣцата си щастливи, която избавя единий отъ пороцитѣ въ живота, и въспитава другитѣ въ благодѣтелята, е много по велика отъ онѣзи жени, които описватъ въ приказкитѣ, че всичката работа въ живота имъ била да убиватъ челоувѣци, като ги застрѣлватъ съ лѣковетѣ си или поглѣдитѣ си.

Дребулии.

— При испититѣ въ едно общинско училище, единъ който искалъ да се покаже че знае много, попиталъ класѣтъ : „какви взглядове щѣше да има царь Крумъ върху прѣдставителната ни камара, войската ни и свободата на печата“. Единъ отъ малкитѣ ученици станалъ и му отговорилъ : „Ако царь Крумъ бѣше живъ до сега, той щеше да е толкова старъ, щото никакъ не щеше да се интересува въ работитѣ ни.

— Една госпожица, като показвала канарчето си на единъ тлъстъ господинъ, попитала го : „Какви птици обичате“, той отговорилъ : „патката съ кисело зеле и мисирката съ оризъ, когато се добръ опечени въ фурната.

— Защо сѣнката ни прилича на лъжливъ приятель? Защото ни слѣдва само когато грѣе слънце въ живота ни

— Жена на мжжа си : „Георги види се, че ме не обичашъ вече както по преди“. Мжжътъ : „защо“ ? — защото вмѣсто вий да ставате заранъ да кладете огня, както правяхте, сега въ туй студено време мене карате да ставамъ“. Тукъ сбървкате, мила, азъ сега по-ви обичамъ за дето ставате вмѣсто мене.

— Високо поставений глупецъ прилича на челоувѣкъ, който е на върхътъ на нѣкоя висока планина. Нему се види